

Moldun

Almennur söngur:

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði, -
líf mannlegt endar skjótt.

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Hallgrímur Pétursson - Antwerpen 1540 / Breytt 1840

Blessun

Eftirspil

Vakna, Sions verðir kalla - J. S. Bach

Prestur: Séra Örn Bárður Jónsson
Organisti: Steingrímur Þórhallsson
Kór: Kammerkór Neskirkju
Umsjón útfarar: Útfararstofa Kirkjugarðanna

*Innilegar þakkir fyrir auðsýnda samúð og vinarhug.
Að athöfn lokinni er viðstöddum boðið að þiggja veitingar
í safnaðarheimili Neskirkju*

Jarðsett verður í Fossvogskirkjugarði.

Minningarorðin verða birt á vefsíðunni: www.ornbardur.com

Eyvindur Garðar Friðgeirsson

Fæddur 21. febrúar 1929

Dáinn 25. nóvember 2013

Útför frá Neskirkju
föstudaginn 6. desember 2013

Forspil

Slá þú hjartans hörpustrengi - J. S. Bach

Bæn

Ég kveiki á kertum mínum
við krossins helga tré.
Í öllum sálum sínum
hinn seki beygir kné.
Ég villtist oft af vegi.
Ég vakti oft og það.
Nú hallar helgum degi
á Hausaskeljastað.

Í gegnum móðu' og mistur
ég mikil undur sé.
Ég sé þig koma, Kristur,
með krossins þunga tré.
Af enni daggir drjúpa,
og dýrð úr augum skín.
Á klettinn vil ég krjúpa
og kyssa sporin þín.

Ég fell að fótum þínum
og faðma lífsins tré.
Með innri augum mínum
ég undur mikil sé.
Þú stýrir vorsins veldi
og verndar hverja rós.
Frá þínum ástareldi
fá allir heimar ljós.

David Stefánsson - Guðrún Böðvarsdóttir

Ritningarlestur

Smávinir fagrir, foldarskart,
fífill í haga, rauð og blá
brekkusóley, við mættum margt
muna hvort öðru að segja frá.

Faðir og vinur alls, sem er,
annastu þennan græna reit.
Blessaðu, faðir, blómin hér,
blessaðu þau í hverri sveit.

Vesalings sóley, sérðu mig?
Sofðu nú vært og byrgðu þig.
Hægur er dúr á daggar nótt.
Dreymi þig ljósið, sofðu rótt.

Jónas Hallgrímsson - Jón Nordal

Ritningarlestur

Kristur, mér auk þú enn
elsku til þín.
Sú er í lotning ljúf
löngunin mín.
Heyr þetta hjartans mál:
Heit verði' í minni sál
elskan til þín.

Heimsgæðin fánýt fyrr
freistuðu mín.
Beinist nú bæn og þrá,
bróðir, til þín.
Óskin mín eina' er sú:
Eflist í von og trú
elskan til þín.

Það sé mín hinst í heim
hugbót og þrá,
lausnarinn ljúfi, þér
lofgjörð að tjá.
Aukist, er ævin þver,
enn meir í hjarta mér
elskan til þín

*Prentiss / Friðrik A. Friðriksson -
W. H. Doane 1868*

Guðspjall

Almennur söngur:

Hver á sér fegra föðurland,
með fjöll og dal og bláan sand,
með norðurljósa bjarmaband
og björk og lind í hlíð?
Með friðsæl býli, ljós og ljóð,
svo langt frá heimsins vígaslóð.
Geym, Drottinn, okkar dýra land,
er duna jarðarstríð.

Hver á sér meðal þjóða þjóð,
er þekkir hvorki sverð né blóð,
en lifir sæl við ást og óð
og auð, sem friðsæld gaf?
Við heita brunna, hreinan blæ
og hátign jökla, bláan sæ
hún unír grandvör, farsæl, fríð
og frjáls – við yzta haf.

Ó, Ísland, fagra ættarbyggð,
um eilífð sé þín gæfa tryggð,
öll grimmd frá þinni ströndu styggð
og stöðugt allt þitt ráð.
Hver dagur líti dád á ný.
Hver draumur rætist verkum í,
svo verði Íslands ástkær byggð
ei öðrum þjóðum háð.
Svo aldrei framar Íslands byggð
sé öðrum þjóðum háð.

Hulda - Emil Thoroddsen

Minningarorð

Hvað bindur vorn hug við heimsins glaum,
sem himnaarf skulum taka?
Oss dreymir í leiðslu lífsins draum,
en látumst þó allir vaka,
og hryllir við dauðans dökkum straum,
þó dauðinn oss megi' ei saka.

En ástin er björt sem barnsins trú,
hún blíkar í ljóssins geimi,
og fjarlægð og nálægð, fyrr og nú,
oss finnst þar í eining streymi.
Frá heli til lífs hún byggir brú
og bindur oss öðrum heimi.

Til moldar oss vígði hið mikla vald,
hvert mannlíf, sem jörðin elur.
Sem hafsjór, er rís með fald við fald,
þau falla, en Guð þau telur,
því heiðloftið sjálft er huliðstjald,
sem hæðanna dýrð oss felur.

Af eilífðar ljósi bjarma ber,
sem brautina þungu greiðir.
Vort líf, sem svo stutt og stopult er,
það stefnir á æðri leiðir.
Og upphiminn fægri' en auga sér
mót öllum oss faðminn breiðir.

Einar Benediktsson - Friðrik A. Friðriksson

Bænir og Faðir vor

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virzt mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt.

Foersom / Sveinbjörn Egilsson - P. C. Krossing 1820

Matthias Jochumsson - P. C. Krossing 1820